

UCHWAŁA Nr 187 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1979 r.

w sprawie podwyższenia najniższych wynagrodzeń pracowników.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy w pełnym wymiarze czasu pracy podwyższa się najniższe wynagrodzenie zasadnicze wynikające z osobistego zaszeregowania, określone w stawkach miesięcznych — do kwoty 2000 zł miesięcznie.

2. Pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy, wynagradzanym na podstawie godzinowych stawek płac, podwyższa się najniższe godzinowe wynagrodzenie zasadnicze wynikające z osobistego zaszeregowania — do kwoty 10,20 zł za godzinę.

3. Pracownikom, do których może być stosowany wymiar normalnego czasu pracy wyższy niż 46 godzin na tydzień, najniższe wynagrodzenie miesięczne określone w ust. 1 przysługuje za 46-godzinny tydzień pracy.

§ 2. Upoważnia się Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do podwyższenia stawek wynagrodzeń zasadniczych dla pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, którzy wykonują prace zaszeregowane

wyżej od prac opłacanych najniższą stawką — stosownie do rodzaju wykonywanej pracy i poziomu kwalifikacji.

§ 3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali szczegółowe zasady wprowadzenia wynagrodzeń, o których mowa w § 1 i 2.

§ 4. Przepisy uchwały nie mają zastosowania do młodocianych odbywających naukę zawodu bądź przyuczanych do wykonywania określonej pracy w uspołecznionych zakładach pracy, dla których utrzymuje się dotychczasową podstawę obliczania wynagrodzenia w wysokości 1200 zł miesięcznie.

§ 5. 1. Najniższe wynagrodzenie za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, wypłacane pracownikom zatrudnionym w nie uspołecznionych zakładach pracy, a także pracownikom zatrudnionym u osób fizycznych, nie może być niższe niż 2000 zł miesięcznie i odpowiednio nie niższe niż 10,20 zł za godzinę pracy.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do młodocianych zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy w rzemieślniczych zakładach pracy, w odniesieniu do których utrzymuje się stosowaną dotychczas zasadę ustalania miesięcznego wynagrodzenia umownego w relacji procentowej od kwoty nie niższej niż 1200 zł miesięcznie.

§ 6. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym odpowiednie zastosowanie przepisów uchwały w podległych jednostkach organizacyjnych.

§ 7. Traci moc uchwała nr 57 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1979 r. w sprawie podwyższenia najniższych wy-

nagrodzeń pracowników zatrudnionych w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 10, poz. 62).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jarošzewicz